

32000L0069

13.12.2000

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 313/12

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2000/69/ES
ze dne 16. listopadu 2000
o mezních hodnotách pro benzen a oxid uhelnatý v ovzduší**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Na základě zásad stanovených v článku 174 Smlouvy předpokládá program Evropského společenství pro politiku a opatření týkající se životního prostředí a udržitelného rozvoje (pátý akční program pro životní prostředí) ⁽⁴⁾ doplněný rozhodnutím č. 2179/98/ES Evropského parlamentu a Rady ⁽⁵⁾ o jeho přezkoumání, zejména změny právních předpisů o látkách znečišťujících ovzduší. Program doporučuje stanovit dlouhodobé cíle týkající se kvality ovzduší. Článek 174 Smlouvy požaduje, aby se ve vztahu k ochraně lidského zdraví a životního prostředí uplatňovala zásada předběžné opatrnosti.
- (2) Článek 152 Smlouvy stanoví, že požadavky na ochranu zdraví mají tvořit součást jiných přístupů Společenství. Ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. p) Smlouvy stanoví, že činnosti Společenství mají zahrnovat příspěvek k dosažení vysokého stupně ochrany zdraví.
- (3) Podle čl. 4 odst. 5 směrnice Rady 96/62/ES ze dne 27. září 1996 o posuzování a řízení kvality vnějšího ovzduší ⁽⁶⁾ má Rada přijmout právní předpisy podle odstavce 1 a ustanovení podle odstavců 3 a 4 uvedeného článku.

- (4) Směrnice 96/62/ES požaduje, aby byly vypracovány akční plány pro oblasti, v nichž koncentrace znečišťujících látek v ovzduší přesahují mezní hodnoty včetně všech dočasných uplatnitelných mezí tolerance s cílem zajistit splnění mezních hodnot ve stanovených termínech.
- (5) Směrnice 96/62/ES stanoví, že číselné mezní hodnoty mají být založeny na výsledcích práce mezinárodních vědeckých skupin činných v tomto oboru. Komise má při přezkoumávání základů pro stanovení mezních hodnot a prahových hodnot přihlížet k nejnovějším výsledkům vědeckého výzkumu v příslušných oblastech epidemiologie a ekologických výzkumů a k nejnovějším pokrokům metrologie.
- (6) Opatření nezbytná pro provádění této směrnice je potřebné přijmout v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽⁷⁾.
- (7) Změny nezbytné pro přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku se mohou týkat výlučně kritérií a měřících metod pro posouzení koncentrací benzenu a oxidu uhelnatého nebo podrobných ujednání o zasílání informací Komisi a nemusí mít přímý nebo nepřímý vliv na změnu mezních hodnot.
- (8) Mezní hodnoty stanovené v této směrnici představují minimální požadavky; podle článku 176 Smlouvy mohou členské státy ponechat nebo zavádět zesílená ochranná opatření; přísnější mezní hodnoty se mohou zavádět zejména na ochranu zdraví obzvláště zranitelných skupin obyvatelstva, jako jsou děti a hospitalizovaní pacienti. Každý členský stát může požadovat, aby mezní hodnoty byly dodržovány k dřívějšímu datu, než stanoví tato směrnice.
- (9) Benzen je lidský genotoxický karcinogen a žádnou prahovou hodnotu, pod kterou neohrožuje lidské zdraví, nelze stanovit.
- (10) Pokud je však obtížné dosáhnout mezní hodnoty stanovené touto směrnicí pro benzen z důvodu rozptylových charakteristik specifických pro danou lokalitu nebo rozhodujících klimatických podmínek v dané lokalitě a jestliže by uplatňování opatření vedlo k vážným sociálně hospodářským problémům, mohou členské státy za zvláštních podmínek požádat Komisi o prodloužení termínu.
- (11) Pro usnadnění přezkoumání této směrnice v roce 2004 by Komise a členské státy měly zvážit podporu výzkumu, aby se usnadnilo přezkoumání této směrnice v roce 2004, Komise a členské státy by měly uvažovat o podpoře výzkumu účinků benzenu a oxidu uhelnatého zaměřeného též na znečištění ovzduší v uzavřených či venkovních prostorech.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 53, 24.2.1999, s.8.

⁽²⁾ Úř. věst. C 138, 18.5.1999, s. 42.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 2. prosince (Úř. věst. C 194, 11.7.2000, s.56), společný postoj Rady ze dne 10. dubna 2000 (Úř. věst. C 195, 11.7.2000, s. 1) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 6. července 2000 (dosud nezveřejněno v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 24. října 2000.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 138, 17.5.1993, s. 5.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 275, 10.10.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 296, 21.11.1996, s. 55.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (12) Pro posouzení kvality ovzduší s ohledem na získání údajů srovnatelných v rámci Společenství mají zásadní význam normalizované, přesné měřicí techniky a společná kritéria pro volbu umístění měřicích stanic.
- (13) Informace o koncentracích benzenu a oxidu uhelnatého by měly být zasílány Komisi formou pravidelných zpráv.
- (14) Veřejnost by měla mít snadný přístup k aktuálním informacím o koncentracích benzenu a oxidu uhelnatého v ovzduší,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Cíle

Cíli této směrnice jsou:

- stanovení mezních hodnot koncentrací benzenu a oxidu uhelnatého v ovzduší za účelem vyvarování se, předcházení nebo snížení škodlivého působení na lidské zdraví a životní prostředí jako celek;
- posouzení koncentrací benzenu a oxidu uhelnatého v ovzduší na základě jednotných metod a kritérií;
- získání vhodných informací o koncentracích benzenu a oxidu uhelnatého v ovzduší a zajištění, aby tyto údaje byly zpřístupněny veřejnosti;
- udržení kvality ovzduší tam, kde je dobrá, a zlepšení kvality ovzduší v ostatních případech s ohledem na benzen a oxid uhelnatý.

Článek 2

Definice

Používají se definice uvedené v článku 2 směrnice 96/62/ES.

Pro účely této směrnice se rozumí

- „horním prahem posouzení“ hodnota podle přílohy III, pod níž lze podle čl. 6 odst. 3 směrnice 96/62/ES použít kombinaci měření a modelování k posouzení kvality ovzduší;
- „dolním prahem posouzení“ hodnota podle přílohy III, pod níž podle čl. 6 odst. 4 směrnice 96/62/ES stačí k posouzení kvality ovzduší použít jen modelování nebo technik objektivního odhadu;
- „stacionárním měřením“ měření prováděná podle čl. 6 odst. 5 směrnice 96/62/ES.

Článek 3

Benzen

1. Členské státy učiní nezbytná opatření k zajištění toho, že koncentrace benzenu v ovzduší posuzované podle článku 5 nepřekročí mezní hodnoty podle přílohy I, a to podle termínů v uvedené příloze.

Mez tolerance stanovená v příloze I se uplatní podle článku 8 směrnice 96/62/ES.

2. Pokud je obtížné splnit mezní hodnoty podle přílohy I z důvodu rozptylových charakteristik specifických pro danou lokalitu nebo rozhodujících klimatických podmínek, jako jsou nízká rychlost větru nebo podmínky podporující vypařování, a pokud by provedení opatření mělo vyústit do vážných sociálně-ekonomických problémů, může členský stát požádat o časově omezené prodloužení termínu. Postupem podle čl. 12 odst. 2 směrnice 96/62/ES může Komise na žádost členského státu a aniž je dotčen čl. 8 odst. 3 této směrnice poskytnout jednorázové prodloužení termínu trvající až 5 let, pokud dotčený členský stát:

- označí příslušné zóny nebo aglomerace,
- předloží nezbytné zdůvodnění žádosti o prodloužení termínu,
- prokáže, že již přijal veškerá přiměřená opatření ke snížení koncentrací příslušných znečišťujících látek a ke zmenšení oblasti, ve které byla mezní hodnota překročena, a
- nastíní budoucí vývoj s ohledem na opatření, která přijme podle čl. 8 odst. 3 směrnice 96/62/ES.

Mezní hodnota pro benzen, která bude povolena v prodlouženém období, však nesmí přesáhnout $10 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

Článek 4

Oxid uhelnatý

Členské státy učiní nezbytná opatření k zajištění toho, že koncentrace oxidu uhelnatého v ovzduší posuzované podle článku 5 nepřekročí mezní hodnoty podle přílohy II, a to podle termínů v uvedené příloze.

Mez tolerance stanovená v příloze II se uplatní podle článku 8 směrnice 96/62/ES.

Článek 5

Posouzení koncentrací

1. Dolní a horní prahy posouzení pro benzen a oxid uhelnatý jsou hodnoty, které jsou uvedeny v oddíle 1 přílohy III.

Klasifikace každé zóny nebo aglomerace podle článku 6 směrnice 96/62/EHS se přezkoumá nejpозději každých 5 let postupem stanoveným v oddílu II přílohy III této směrnice. Při výrazných změnách činností významných pro koncentrace benzenu nebo oxidu uhelnatého se klasifikace se přezkoumá dříve.

2. Kritéria pro určení polohy míst odběru vzorků pro měření benzenu a oxidu uhelnatého v ovzduší jsou stanovena v příloze IV. V příloze V je stanoven minimální počet míst odběru vzorků pro stacionární měření koncentrace každé příslušné znečišťující látky, která je třeba zřídit v každé zóně nebo aglomeraci, ve které se vyžaduje stacionární měření, pokud se údaje o koncentracích v zóně nebo aglomeraci získávají výhradně měřeními.

3. V zónách nebo aglomeracích, v nichž se údaje ze stacionárního měření doplňují údaji z jiných zdrojů, jako jsou emisní inventury, orientační měření a modelování kvality ovzduší, musí počet stacionárních měřicích stanic, který se má zřídit, a prostorové rozlišení ostatních technik dostatočovat pro zjišťování koncentrací znečišťujících látek podle oddílu I přílohy IV a oddílu I přílohy VI.

4. Pro zóny a aglomerace, pro něž se nepožadují žádná měření, lze užít modelování nebo techniky objektivního odhadu.

5. Referenční metody pro rozbor a odběr vzorků benzenu a oxidu uhelnatého jsou stanoveny podle oddílů I a II přílohy VII. Oddíl III přílohy VII určí referenční techniky pro modelování ovzduší, pokud budou dostupné.

6. Termín, do kterého členské státy uvědomí Komisi o metodách použitých pro předběžné posouzení kvality ovzduší podle písm. d) čl. 11 odst. 1 směrnice 96/62/ES, je stanoven v článku 10 této směrnice.

7. Změny nezbytné pro přizpůsobení tohoto článku a příloh III až VII vědeckotechnického pokroku se přijímají postupem podle čl. 6 odst. 2, ale nemusí vést k žádným přímým nebo nepřímým změnám mezních hodnot.

Článek 6

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor uvedený v čl. 12 odst. 2 směrnice 96/62/ES (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 7

Informování veřejnosti

1. Členské státy zajistí, aby veřejnosti a příslušným organizacím, jako jsou organizace na ochranu životního prostředí,

spotřebitelské svazy, zájmová zastoupení citlivých skupin obyvatel, a jiným příslušným orgánům zabývajícím se ochranou zdraví, byly například prostřednictvím rozhlasu, tisku, oznamovacích tabulí počítačových sítí, teletextu, telefonu nebo faxu systematicky poskytovány aktuální informace o koncentracích benzenu a oxidu uhelnatého v ovzduší.

Údaje o koncentracích benzenu v ovzduší a o průměrných hodnotách za posledních 12 měsíců se aktualizují minimálně jednou za tři měsíce, a pokud je to možné, aktualizují se každý měsíc. Údaje o koncentracích oxidu uhelnatého v ovzduší vyjádřené jako klouzavý průměr za osm hodin se aktualizují minimálně jednou denně, a pokud je to možné, aktualizují se každou hodinu.

Informace uvedené v druhém pododstavci musí přinejmenším udávat každé překročení uvedených mezních hodnot koncentrací za dobu průměrování uvedenou v přílohách I a II. Musí také obsahovat krátké posouzení, pokud jde o mezní hodnoty a příslušné informace o účincích na zdraví.

2. Jsou-li veřejnosti zpřístupněny plány nebo programy podle čl. 8 odst. 3 směrnice 96/62/ES, zpřístupňuje je členský stát i organizacím uvedeným v odstavci 1. To zahrnuje rovněž dokumentaci požadovanou podle bodu II přílohy VI této směrnice.

3. Informace poskytované veřejnosti a organizacím podle odstavců 1 a 2 musí být jasné, srozumitelné a přístupné.

Článek 8

Zpráva a přezkoumání

1. Nejpozději do 31. prosince 2004 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o zkušenostech při uplatňování této směrnice, zejména o nejnovějších výsledcích vědeckých výzkumů týkajících se účinků působení na lidské zdraví, přičemž zvláštní pozornost se věnuje citlivým skupinám obyvatelstva, o ekosystémech vystavených účinkům benzenu a oxidu uhelnatého a o technickém vývoji včetně pokroku dosaženého v metodách měření a jiných způsobech posouzení koncentrací benzenu a oxidu uhelnatého v ovzduší.

2. Pokud jde o benzen a oxid uhelnatý, zohlední zpráva zmíněná v odstavci 1 především:

a) současnou kvalitu a trendy ovzduší do roku 2010 a po tomto roce;

b) možnosti dalších snížení znečišťujících emisí ze všech příslušných zdrojů, přičemž se bere v úvahu technická proveditelnost a efektivnost nákladů;

c) vazby mezi znečišťujícími látkami a možnostmi uplatnění společné strategie pro dosažení cílů týkajících se kvality ovzduší a souvisejících cílů Společenství;

- d) současné a budoucí požadavky na informování veřejnosti a výměnu informací mezi členskými státy a Komisí;
- e) zkušenosti získané při provádění této směrnice v členských státech, včetně zejména podmínek stanovených v příloze IV, za kterých se měření uskutečnilo.

3. S ohledem na zachování vysokého stupně ochrany lidského zdraví a životního prostředí může být zpráva podle odstavce 1 doprovázena návrhy na změnu této směrnice, která by mohla dále prodloužit harmonogram splnění mezních hodnot pro benzen stanovených v příloze I a kterou lze schválit podle čl. 3 odst. 2.

Článek 9

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 10

Provádění

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 13. prosince 2002. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 11

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 12

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne 16. listopadu 2000.

Za Evropský parlament

předsedkyně

N. FONTAINE

Za Radu

předseda

R. SCHWARTZENBERG

PŘÍLOHA I

MEZNÍ HODNOTA PRO BENZEN

Mezní hodnota musí být vyjádřena v $\mu\text{g}/\text{m}^3$ za normální teploty 293 K a tlaku 101,3 kPa.

	Průměrovací doba	Mezní hodnota	Mez tolerance	Termín splnění mezní hodnoty
Mezní hodnota pro ochranu lidského zdraví	Kalendářní rok	$5 \mu\text{g}/\text{m}^3$	$5 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (100 %) dne 13. prosince 2000 snižující se do 1. ledna 2003 a potom každý 12 měsíců o $1 \mu\text{g}/\text{m}^3$ až na 0 % do 1. ledna 2010.	1. ledna 2010 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Vyjma zón a aglomerací, pro něž se odsouhlasilo časově omezené prodloužení termínu podle čl. 3 odst. 2.

PŘÍLOHA II

MEZNÍ HODNOTA PRO OXID UHELNATÝ

Mezní hodnota musí být vyjádřena v mg/m^3 za normální teploty 293 K a tlaku 101,3 kPa.

	Průměrovací doba	Mezní hodnota	Mez tolerance	Termín splnění mezní hodnoty
Mezní hodnota pro ochranu lidského zdraví	Maximální denní 8hodinový průměr	$10 \text{ mg}/\text{m}^3$	$10 \text{ mg}/\text{m}^3$ dne 13. prosince 2000 snižující se do 1. ledna 2003 a potom každý 12 měsíců o $2 \text{ mg}/\text{m}^3$ až na 0 % do 1. ledna 2005.	1. ledna 2005

Maximální denní 8hodinová průměrná koncentrace se stanoví posouzením 8hodinových klouzavých průměrů počítaných z hodinových údajů a aktualizovaných každou hodinu. Každý takto vypočítaný 8hodinový průměr se přiřadí ke dni, v kterém končí, tj. první doba výpočtu průměru pro kterýkoli jeden den je doba od 17.00 předchozího dne do 01.00 daného dne; poslední doba výpočtu průměru pro kterýkoli jeden den je doba od 16.00 do 24.00 daného dne.

PŘÍLOHA III

**STANOVENÍ POŽADAVKŮ PRO POSOUZENÍ KONCENTRACE BENZENU A OXIDU UHELNATÉHO
V OVZDUŠÍ V ZÓNĚ NEBO AGLOMERACI**

I. Horní a dolní práh posouzení

Uplatní se následující horní a dolní prahy posouzení:

a) Benzen

	Roční průměr
Horní práh posouzení	70 % mezní hodnoty (3,5 µg/m ³)
Dolní práh posouzení	40 % mezní hodnoty (2 µg/m ³)

b) Oxid uhelnatý

	8hodinový průměr
Horní práh posouzení	70 % mezní hodnoty (7 mg/m ³)
Dolní práh posouzení	50 % mezní hodnoty (5 mg/m ³)

II. Určení překročení horního a dolního prahu posouzení

Překročení horního a dolního prahu posouzení se zjišťuje na základě koncentrace během předcházejících pěti let, pokud jsou k dispozici dostatečné údaje. Práh posouzení se považuje za překročený, pokud byl překročen během alespoň třech jednotlivých let z uvedených pěti let.

Pokud jsou k dispozici údaje za dobu kratší než pět let, mohou členské státy výsledky krátkodobých měřicích kampaní během roční doby a na místech, která jsou pravděpodobně typická pro nejvyšší hodnoty znečišťujících látek, spojit s informací z emisních inventur a modelů za účelem zjištění překročení horního a dolního prahu posouzení.

PŘÍLOHA IV

UMÍSTĚNÍ MÍST ODBĚRU VZORKŮ PRO MĚŘENÍ KONCENTRACE BENZENU A OXIDU UHELNATÉHO V OVZDUŠÍ

Pro stacionární měření se uplatní následující kritéria:

I. Kritéria pro umístění měření charakterizují územní celky

Místa odběru vzorků, na nichž se provádí měření k ochraně lidského zdraví, by měla být umístěna tak, aby:

- (i) poskytovala údaje o oblastech uvnitř zón a aglomerací, v nichž se vyskytuje nejvyšší koncentrace, jimž bude obyvatelstvo pravděpodobně přímo nebo nepřímo vystaveno po dobu významnou ve vztahu k průměrované době dotyčných mezních hodnot;
- (ii) poskytovala údaje o koncentracích v jiných oblastech uvnitř zón a aglomerací, které jsou reprezentativní pro expozici obyvatelstva.

Místa odběru vzorků by obecně měla být umístěna tak, aby se zamezilo měření velmi malých mikroprostředí v jejich bezprostřední blízkosti. Jako obecná zásada platí, že místo odběru vzorků by mělo být položeno tak, aby bylo reprezentativní pro kvalitu ovzduší v okolí nejméně 200 m² při odběru vzorků v dopravních zónách a několik čtverečních kilometrů při odběrech vzorků pro městské prostředí.

Místa odběru vzorků by měla být pokud možno reprezentativní i pro podobné lokality, které neleží v jejich bezprostřední blízkosti.

Je třeba brát ohled na to, že pokud je to třeba pro ochranu lidského zdraví, měla by místa odběru vzorků být umístěna na ostrovech.

II. Kritéria pro umístění měření charakterizující lokality

Pokud je to prakticky možné, měl by se brát ohled na tyto obecné zásady:

- proud vzduchu kolem vstupu měření nesmí být omezen a v blízkosti odběrového měření nesmí být žádné překážky ovlivňující proud vzduchu (měřicí sonda musí být zpravidla vzdálena několik metrů od budov, balkonů, stromů a jiných překážek a minimálně 0,5 m od nejbližší budovy v případě měřicích bodů reprezentujících kvalitu ovzduší v obytném území),
- obecně by vstup měření měl být umístěn ve výšce mezi 1,5 m (dýchací zóna) a 4 m nad zemí. Za určitých okolností může být zapotřebí vyšší poloha vstupu měření (až 8 m). Výše položený vstup měření může být rovněž vhodný, je-li měřicí stanice reprezentativní pro velké území,
- vstup měření nesmí být umístěn v těsné blízkosti zdrojů, aby bylo zamezeno přímému vlivu emisí nesmíšených s okolním vzduchem,
- odváděcí potrubí měřicí stanice musí být položeno tak, aby bylo zamezeno opětovnému vstupu odpadního plynu do vstupu měření,
- měřicí stanice pro měření v dopravních zónách by měly:
  - se zřetelem na všechny znečišťující látky být vzdáleny nejméně 25 m od velkých křižovatek a nejméně 4 m od středu nejbližšího dopravního pruhu,
  - pro měření oxidu dusičitého být vzdáleny nanejvýš 5 m od okraje vozovky,
  - pro měření benzenu být umístěny tak, aby byly reprezentativní pro kvalitu ovzduší v blízkosti obytného území.

Podle okolností je třeba brát ohled rovněž na následující faktory:

- rušivé zdroje,
- zabezpečení proti vnějším zásahům,
- přístupnost,
- elektrické napájení a telekomunikační vedení,
- viditelnost měřicích stanic ve vztahu k okolí,
- bezpečnost veřejnosti a provozního personálu,
- vhodnost sloučení měřicích stanic pro různé znečišťující látky,
- požadavky územního plánování.

III. Dokumentace a přezkoumání volby stanoviště

Postupy pro volbu stanoviště je třeba ve fázi zařazování úplně zdokumentovat, např. fotografiemi okolí v hlavních světových stranách a detailní mapou. Stanoviště by měla být pravidelně kontrolována a opakovaně dokumentována, aby se zajistilo, že kritéria pro volbu stanoviště jsou nadále splněna.

PŘÍLOHA V

**KRITÉRIA PRO STANOVENÍ POČTU MÍST ODBĚRU VZORKŮ PRO STACIONÁRNÍ MĚŘENÍ
KONCENTRACE BENZENU A OXIDU UHELNATÉHO V OVZDUŠÍ**

Minimální počet míst odběru vzorků pro stacionární měření k posouzení dodržování mezních hodnot pro ochranu lidského zdraví v zónách a aglomeracích, v nichž stacionární měření představuje jediný zdroj informací:

a) Rozptýlené zdroje

Obyvatelstvo aglomerace nebo území (v tisících)	Pokud koncentrace překračuje horní práh posouzení ⁽¹⁾	Pokud maximální koncentrace leží mezi horním a dolním prahem posouzení
0– 249	1	1
250– 499	2	1
500– 749	2	1
750– 999	3	1
1 000– 1 499	4	2
1 500– 1 999	5	2
2 000– 2 749	6	3
2 750– 3 749	7	3
3 750– 4 749	8	4
4 750– 5 999	9	4
≥ 6 000	10	5

⁽¹⁾ Zahrnout alespoň jednu stanici s městským prostředím a jednu stanici zaměřenou na dopravu, pokud to nezvýší počet míst odběru vzorků.

b) Bodové zdroje

K posouzení znečištění ovzduší v bezprostřední blízkosti bodových zdrojů by se počet míst odběru vzorků pro stacionární měření měl vypočítat s ohledem na hustotu emisí, pravděpodobný rozptyl látek znečišťujících ovzduší a možné vystavení obyvatelstva zvýšeným koncentracím.

PŘÍLOHA VI

CÍLE JAKOSTI ÚDAJŮ A SESTAVENÍ VÝSLEDKŮ POSOUZENÍ KVALITY OVZDUŠÍ

1. Cíle jakosti údajů

Následující cíle jakosti údajů definované s ohledem na požadovanou přesnost metod posouzení, minimální časové pokrytí a získávání naměřených hodnot slouží jako vodítko pro programy zajišťování jakosti.

	Benzen	Oxid uhelnatý
<i>Stacionární měření</i> ⁽¹⁾		
Nejistota	25 %	15 %
Minimální pořízení údajů	90 %	90 %
Minimální časové pokrytí	35 % pro městské lokality a dopravní zóny (rozloženo v roce tak, aby se pokryly typické klimatické a dopravní podmínky) 90 % pro průmyslové lokality	
<i>Směrná měření</i>		
Nejistota	30 %	25 %
Minimální pořízení údajů	90 %	90 %
Minimální časové pokrytí	14 % (jednodenní měření provedené namátkově v týdnu v rovnoměrném rozložení v roce nebo v 8 týdnech rovnoměrně rozložených v roce)	14 % (jedno měření provedené namátkově v týdnu v rovnoměrném rozložení v roce nebo v 8 týdnech rovnoměrně rozložených v roce)
<i>Modelování</i>		
Nejistota:		
8hodinové průměry	—	50 %
roční průměry	50 %	—
<i>Objektivní odhad</i>		
Nejistota	100 %	75 %

⁽¹⁾ Členské státy však mohou provést namátková měření místo nepřetržitého měření benzenu, pokud mohou Komisi prokázat, že nejistota, včetně nejistoty dané namátkovým odběrem vzorků, splňuje kvalitativní cíl 25 %. Namátková měření je nutno rozložit rovnoměrně na celý rok, aby nedocházelo ke zkrácení výsledků.

Nejistota metod posouzení (v intervalu spolehlivosti 95 %) se vyhodnotí podle zásad v „Příručce k vyjádření nejistoty měření“ (ISO 1993) nebo v ISO 5725:1994 nebo jiné rovnocenné příručce. Procentní údaje v tabulce platí pro jednotlivá měření, průměrovaná za příslušné období ve vztahu k mezní hodnotě pro 95 % interval spolehlivosti. Přesnost stacionárních měření by měla být interpretována tak, aby platila v oblasti náležité mezní hodnoty. Než budou přijaty normy Evropského výboru pro normalizaci (Comité Européen de Normalisation, CEN) s podrobnými zkušebními protokoly, bude Komise před přijetím této směrnice vydávat obecné pokyny pro používání vypracované CEN.

Pro modelování a objektivní odhad se nejistota definuje jako maximální odchylka naměřených a vypočítaných koncentrací v době uvažované pro mezní hodnotu, přičemž se nebere v úvahu časové rozlišení událostí.

Požadavek na minimální pořízení údajů a časové pokrytí nezahrnuje ztráty údajů v důsledku pravidelných kalibračních nebo normálních údržby přístrojové techniky.

II. Výsledky posouzení kvality ovzduší

Pro zóny nebo aglomerace, v nichž se místo měření užívá jiných zdrojů údajů jako doplňujících informací nebo jako jediného prostředku k posouzení kvality ovzduší, je třeba shromáždit tyto údaje:

- popis činnosti použité k posouzení,
- použité specifické metody s odkazy na popisy metody,
- zdroje údajů a informací,
- popis výsledků včetně přesnosti; obzvláště rozsah každé oblasti nebo popřípadě délka silnic v zóně nebo aglomeraci, v nichž koncentrace znečišťujících látek překračují mezní hodnoty plus případné meze tolerance, a všechny zeměpisné oblasti, v nichž koncentrace překračuje horní a dolní práh posouzení,
- v případě mezních hodnot, jejichž předmětem je ochrana lidského zdraví, obyvatelstvo pravděpodobně vystavené koncentracím přesahujícím mezní hodnoty.

Členské státy by měly, pokud je to možné, sestavovat mapy znázorňující rozložení koncentrací v každé zóně a aglomeraci.

III. Normalizace

Výsledky měření benzenu a oxidu uhelnatého se musí uvádět za normální teploty 293 K a tlaku 101,3 kPa.

PŘÍLOHA VII

REFERENČNÍ METODY PRO POSOUZENÍ KONCENTRACÍ BENZENU A OXIDU UHELNATÉHO**I. Referenční metoda pro odběr vzorků/rozbor benzenu**

Referenční metodou pro měření benzenu je metoda odběru vzorku čerpáním přes vložku se sorbentem s následným stanovením plynovou chromatografií, kterou v současné době normalizuje CEN. Pokud není normalizovaná metoda CEN k dispozici, mohou členské státy používat vnitrostátní normalizované metody založené na stejném postupu měření.

Členský stát může použít jinou metodu, jestliže dotyčný členský stát může prokázat, že jí lze docílit rovnocenných výsledků jako výše uvedenou metodou.

II. Referenční metoda pro rozbor oxidu uhelnatého

Referenční metodou pro měření oxidu uhelnatého je nedisperzní infračervená spektrometrická metoda, kterou v současné době normalizuje CEN. Pokud není normalizovaná metoda CEN k dispozici, mohou členské státy používat vnitrostátní normalizované metody založené na stejném postupu měření.

Členský stát může použít jinou metodu, jestliže dotyčný členský stát může prokázat, že jí lze docílit rovnocenných výsledků jako výše uvedenou metodou.

III. Referenční techniky modelování

V současné době ještě nelze udat žádné referenční techniky modelování. Změny za účelem přizpůsobení tohoto bodu vědeckému a technickému pokroku se přijímají postupem podle čl. 6 odst. 2.
